

Το project μας ανέλαβε την χρόνια 2012 2013 να βρει πληροφορίες και να τις διαμορφώσει σχετικά με την Ελληνική διασπορά δηλαδή το σύνολο των εκπατρισμένων Ελλήνων που μολονότι εγκαταστάθηκαν σε χώρες ή περιοχές εκτός του εθνικού χώρου εξακολουθούν να συντηρούν τις υλικές ,πολιτιστικές και συναισθηματικές τους σχέσεις με τη χώρα, στην προκείμενη περίπτωση με τους Έλληνες που αναγκάστηκαν να πάνε σε άλλη χώρα ή Ήπειρο. Πληροφορίες για τις αιτίες της μετανάστευσης , τις δυσκολίες που συνάντησαν και για το πώς αντιμετωπίστηκαν από τους ντόπιους. Οι πιο επικρατέστερες χώρες που επέλεξαν οι Έλληνες να διαφύγουν ήταν η Αμερική ,η Γερμανία και η Αυστραλία. Οι πόλεις που μετανάστευε το μεγαλύτερο ποσοστό των Ελλήνων πήγαιναν στις πόλεις ,της Αμερικής, Βραζιλία και Μέξικο στις πόλεις της Αφρικής ήταν η Ερυθρά, στις πόλεις της Ευρώπης ήταν το Ηνωμένο Βασίλειο, η Αυστρία, το Βέλγιο ,η Γερμανία και το Λουξεμβούργο και τέλος οι επικρατέστερες πόλεις της Ασίας ήταν η Τουρκία

ΓΕΝΙΚΑ στις πόλεις με το χαμηλότερο ποσοστό μετανάστευσης

- Στο Μεξικό ,κράτος της Αμερικής ,παρότι δεν υπήρχε ποτέ κύμα μετανάστευσης από την Ελλάδα, η χώρα έχει έναν σημαντικό αριθμό ελλήνων. Ομογένεια στο Μεξικό αποτελείται από 1500 άτομα στην πόλη του Μεξικού και 2000 άτομα στο Κουλιακάν της πολιτείας Σιναλόα,230 άτομα στην Γουαδαλαχάρα και περίπου 30 οικογένειες στις πόλεις Βερακρούς και Κοατζακουάλκος στον κόλπο του Μεξικού.
- Στην Ερυθραία ,κράτος της Αφρικής, έφτασαν πρώτα οι έλληνες στο 1888 περνώντας από το Σουδάν και την Αίγυπτο. Κατά την ιταλική απογραφή του 1894 στην Ερυθραία κατοικούσαν 11078 έλληνες .η ελληνική κοινότητα οργανώθηκε επίσημα το 1897 και αργότερα απέκτησε και σχολείο. Η ελληνική παροικία της ερυθράς γνώρισε την ακμή της στις πρώτες μεταπολεμικές δεκαετίες, όταν έφτασε να αριθμό 25.000 άτομα. Η ελληνική παρουσία της Ερυθράς, άντεξε τόσο την εχθρότητα των ιταλών ,κατά την διάρκεια της δεκαετίας του 1930 και του πολέμου ,όσο και κατά την περίοδο που ακλούθησε ,όταν η χώρα βρέθηκε αρχικά υπό βρετανική κατοχή(1941-1952) ύστερα από καθεστώς τοπικής αυτοδιοίκησης σε ομοσπονδιακή σύνδεση με την Αιθιοπία και

τελικά υπό Αιθιοπική εξάρτηση. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας και τις πολιτικές ταραχές η ελληνική κοινότητα ,αλλά και άλλες κοινότητες ξένων μεταναστών ,δέχτηκε καίρια πλήγματα και σχεδόν διαλύθηκε το 1996 λόγω των γενικών δυσμενών συνθηκών, η ελληνική κοινότητα δεν αριθμούσε παρά 30 περίπου άτομα. Στην πρωτεύουσα Ασμάρα βρίσκεται η ελληνική κοινότητα της αμάρας, στην πόλη κάραν όπου τώρα πια διαμένουν ελάχιστοι έλληνες. Οι ελληνική παροικία του κάραν από τις αρχές του 10ου αι. διατηρούσε και δημοτικό σχολείο. Ισχυρή ελληνική παροικία υπήρχε μέχρι πρόσφατα στην πόλη Μασάουα στην ερυθρά θάλασσα ανατολικά της αμάρας. Η ελληνική παροικία της πόλης είχε σημειώσει μεγάλη πρόοδο στις πρώτες δεκαετίες του 20ου αι. και παρά τα δεινά που υπέστη κατά τη διάρκεια της ιταλικής κατοχής άντεξε και γνώρισε μεγάλη άνθηση. Οι κάτοικοι κατάγονται κυρίως από τα Δωδεκάνησα και την κεφαλήνια.

- Στο ηνωμένο βασίλειο ,κράτος της Ευρώπης η παρουσία των πρώτων ελλήνων μεταναστών στην Βρετανία ανάγεται στο 15ο αιώνα και περισσότερο στο τέλος του 16ου αιώνα. Η νεότερη έντονη παρουσία ελληνισμού ανάγεται στην γνώση της αγγλικής γλώσσας ως μοναδική ξένη γλωσσά

- Στην Αυστρία ,κράτος της Ευρώπης κατοικούν περίπου 1800 έλληνες υπήκοοι και 1800 αυστριακοί ελληνικής καταγωγής. Στην Αυστρία ο ελληνισμός τη μεγαλύτερη κοινωνική αναγνώριση την απέκτησε τον 19ο αιώνα . Ένα τελευταίο μεγάλο κύμα μεταναστών πήγε στην Αυστρία κατά την διάρκεια της δεκαετίας του 1950 και 1960 όταν το Γκρατς με το πανεπιστήμιο του ήταν προορισμός φοιτητών.

- Στο Λουξεμβούργο ,κράτος της Ευρώπης ,ζουν σήμερα πάνω από 1.500 έλληνες , οι περισσότεροι από τους οποίους εργάζονται στις υπηρεσίες της Ε.Ε. αρκετοί έλληνες υπήκοοι εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα άλλοι και ως ελεύθεροι επαγγελματίες .υπάρχουν περίπου 20, ελληνικής καταγωγής ,οικογένειες τα μελή των οποίων έχουν πολιτογραφηθεί ως υπήκοοι του Λουξεμβούργου

- Τέλος στην Τουρκία ,κράτος της Ασίας οι έλληνες σήμερα φτάνουν τους 3.000 και ασχολούνται με την ελληνική κοινότητα στην Κωνσταντινούπολη και τη το πατριαρχείο. Ο πληθυσμός πριν την συνθήκη της Λωζάννης και την μικρασιατική καταστροφή έφτανε τα 2 εκατομμύρια . μετά απέμειναν μόνο

300.000 χιλιάδες στην Θράκη όμως μετά τα σεπτεμβριανά απέμειναν 70.000 χιλιάδες και μετά το 1996 μόνο 3.000

ΑΙΤΙΑ-ΠΕΡΙΟΔΟΙ

Η μακράιωνη ιστορία της ελληνικής διασποράς αρχικά ξεκάνει τη δεύτερη χιλιετία π.χ. και χωρίζεται σε 3 μεγάλες περιόδους :

1. Τους 4 αιώνες της τουρκοκρατίας.
2. Την περίοδο από την δημιουργία ανεξάρτητου ελληνικού κράτους μέχρι το Παγκόσμιο πόλεμο
3. Την περίοδο μετά την λήξη του πολέμου μέχρι τα τέλη του 20ου αιώνα

Ωστόσο χρονολογικά η ελληνική μετανάστευση, θα μπορούσε να χωριστεί στις εξής περιόδους :

1. Πριν από το 1900 ,η μετανάστευση γινόταν κυρίως σε μεσογειακές χώρες , την Αίγυπτο και αλλού.
2. Στην περίοδο 1900-1921 όπου έχουμε οικονομικούς μετανάστες που κινούνται κυρίως για τις ηνωμένες πολιτείες Αμερικής.
3. Στη περίοδο 1945-1950 όπου παρατηρείται η υποχρεωτική μετανάστευση 1.000.000 ελλήνων για πολιτικούς λόγους σε χώρες του ανατολικού μπλοκ, ως αποτέλεσμα του εμφύλιου πολέμου ενώ το ίδιο διάστημα φεύγουν πολλοί και για τις ηνωμένες πολιτείες .
4. Στο διάστημα 1950-1960 υπάρχει πολύ μεγάλο ρεύμα μεταναστών με κυρία αιτία την ανεργία όπου μεταβαίνουν σε Αμερική και Αυστραλία καθώς και ευρωπαϊκές χώρες, κυρίως Βέλγιο και δυτική γερμανία. Υπολογίζονται ότι αυτή τη δεκαετία μετανάστευσα συνολικά 312.000ελληνες από τους οποίους οι 185.000 εκτός Ευρώπης.
5. Την περίοδο 1961-1973 αναχωρούν από Ελλάδα, κυρίως για δυτική γερμανία ,Σουηδία, Βέλγιο και Αυστραλία 965.000
6. Από το 1974 και μετά παρατηρείται σταδιακή κάμψη της μετανάστευσης, ενώ παράλληλα αυξάνεται ο αριθμός αυτών που επαναπατρίζονται. Το ίδιο

διάστημα ,όμως, έχουμε τους αδελφούς κύπριους που καταφθάνουν ως προσφυγές μετά το πραξικόπημα και την εισβολή των τούρκων στην Κύπρο

Τα αιτία της μετανάστευσης θεωρούνται κυρίως οι πολιτικο στρατιωτικές και οικονομικοκοινωνικές συνθήκες στον ελληνικό χώρο. Η ελληνική διασπορά χαρακτηρίζεται από τη σημαντική συμβολή της στην οικονομική , κοινωνική, πολιτιστική, πολιτική εξέλιξη του συνόλου ελληνικού κόσμου, ιδιαίτερα την περίοδο της Οθωμανικής κυριαρχίας. Ωστόσο οι πρώτοι άνθρωποι μετανάστευαν σε γειτονικούς τόπους για εξεύρεση τροφής, για λόγους ασφάλειας ή για κλιματολογικούς λόγους . Άλλοι άλλαζαν γεωγραφική περιοχή ,είτε προσωρινά ,είτε μόνιμα για εξεύρεση εργασίας.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Οι έλληνες στη γερμανία αποτελούν την τέταρτη μεγαλύτερη ομάδα μεταναστών της χώρας. Στα τέλη του 2006 στη γερμανία ζούσαν 303.761 πολίτες με ελληνική υπηκοότητα. Ενώ το 2003 ο μέσος όρος διαμονής ελλήνων υπηκόων στη γερμανία ήταν 22 χρονιά.

ΧΡΟΝΙΚΑ

1700-1945:οι πολιτικά και κοινωνικά μεγάλοι περιορισμοί κατά την τουρκοκρατία οδήγησαν τους έλληνες στην κρυφή κοινωνική δραστηριότητα. Στα τέλη του 17ου αιώνα τα σύνορα της αυτοκρατορίας άνοιξαν για τους έμπορους, πολλοί έλληνες αποφάσισαν να εγκαταλείψουν την οθωμανική αυτοκρατορία. Κέντρο της ελληνικής μετανάστευσης έγινε η Λειψία που ήταν σημαντικό εμπορικό κέντρο της εποχής . στο 1700 πραγματοποιήθηκαν οι πρώτες ελληνορθόδοξες λειτουργίες. Σύντομα αυξήθηκε η κοινωνική σημασία του ελληνισμού της Σαξονίας . πολλοί έλληνες σπούδαζαν στο πανεπιστήμιο UniversitätLeipzig. Οι έλληνες της Λειψίας εγκαταστάθηκαν έπειτα από τη διαίρεση της Γερμανίας στη δυτική γερμανία αλλά και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Μια άλλη ελληνική κοινότητα δημιουργήθηκε στις αρχές του 19ου αιώνα στο μοναχό. Για τις λατρευτικές της ανάγκες ο φιλέλληνας βασιλιάς της Βαυαρίας Λουδοβίκος Α' της παραχώρησε το 1828 τον ιερό ναό της μεταμορφώσεως του σωτήρας Μονάχου

1945-1970: κατά τον ελληνικό εμφύλιο πόλεμο πολλοί κομμουνιστές έστειλαν τα παιδιά τους στη λαϊκή δημοκρατία της Γερμανίας και σε άλλες ανατολικοευρωπαϊκές χώρες. Το διάστημα εκείνο η δυτική γερμανία άρχισε να καλεί για τα εργοστάσια της, το αγροτικό δυναμικό από το εξωτερικό φιλoxενούμενους εργάτες πολλοί από τους οποίους ήταν έλληνες.

1967-1990: μετά το τέλος της δικτατορίας πολλοί επέστρεψαν στην Ελλάδα

1971-1975: μετά την ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ σημειώθηκε αύξηση της μετανάστευσης στην γερμανία.

Η μαζική μετακίνηση ελλήνων μεταναστών στην γερμανία καταγράφηκε στις αρχές του 60' όταν οι στρατιές των ξένων εργατών άρχισαν να κατακλύζουν τη χώρα . μεγάλος αριθμός ελλήνων είχε αρχίσει να απασχολείται στις βιομηχανίες των αυτοκίνητων όπως για παράδειγμα την οπέ τη φύονται άλλες και στις άλλες σημαντικές βιομηχανικές επιχειρήσεις όπως η Ζήμενς η Μπος και άλλες .Συμφώνα με τα στοιχεία την ομοσπονδία γερμανικών συνδικάτων τους πρώτους ξένους εργάτες που συνδικαλίστηκαν στη γερμανία ήταν έλληνες.

Μισό αιώνα μετά την υπογραφή του διμερούς συμφωνου προσέλκυσης ελλήνων στη γερμανική βιομηχανία και βιοτεχνία , ένα μεγάλο ποσοστό αυτών έχουν εγκατασταθεί και ζουν μόνιμα πια στην πατρίδα επιλογής τους και θεωρούνται μια από τις πιο καλά ενσωματωμένες εθνικότητες στη γερμανία. Ακόμα διακρίνονται για την σχετικά καλή σχολική τους μόρφωση ,κατέχουν διευθυντικές θέσεις στη χώρα που ζουν και γενικά δύσκολα μπορεί να φαντασθεί κανείς αρκετούς τομείς στην τέχνη και τον πολιτισμό χωρίς την παρουσία τους.

ΛΟΓΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ

<<Δεν αναρωτηθήκαμε για την ποιότητα της εργασιακών θα ήταν δύσκολα ή εύκολα ,αυτό ήταν δευτερεύον ζήτημα. Η βασική μας έγνοια ήταν να έχουμε δουλεία να ζήσουμε εμείς και να στείλουμε λίγα χρήματα στην οικογένεια ώστε να μπορέσουν και αυτοί να ζήσουν κάπως καλύτερα>> έτσι περιγράφει ένας Έλληνας μετανάστης το έτος 1961 ένα χρόνο μετά την υπογραφή προσέλκυσης εργατών από την περίοδο του οικονομικού της Θαύματος όταν έπρεπε να καλύψει τις ανάγκες της σε εργατικό δυναμικό με την ελληνική κυβέρνηση.

Οι αγροτικές περιοχές δεν είχαν μόνο δεινοπαθήσει από τις συνέπειες τού Β' Παγκοσμίου πολέμου αλλά παράλληλα βρεθήκαν και αντιμέτωποι με το φάσμα της ενεργείας μιας και η κρίση στη βιομηχανία καπνού τις είχε καταντήσει πτωχοκομεία της Ελλάδας .

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΦΙΞΗ

Δεν γίνονταν όλοι δεκτοί αλλά μόνο όσοι αναζητούσαν μια καλύτερη τύχη στη γερμανία μεγάλο εμπόδιο αποδείχτηκε για απολλύεις η υποχρεωτική απόκτηση της πράσινης κάρτας που ήταν συνδεδεμένη με την ιατρική εξέταση. Αντιθέτως η έλλειψη εξειδικευμένων γνώσεων ή η γλωσσική ανεπάρκεια δεν φαίνεται να έπαιζαν κανένα ρολό. Εκτιμάται ότι ένα εκατομμύριο άνθρωποι επιχείρησαν με την πάροδο του χρόνου με τον τρόπο αυτό το ταξίδι προς το άγνωστο προς μια χώρα με τους κατοίκους της όποιες δεν τους σύνδεε καμιά επαφή και εμπειρία παρά μόνο ότι είχαν βιώσει ως παιδιά στον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο κατά την διάρκεια της κατοχής στην Ελλάδα από το γερμανικό στρατό. Η χουντική κυβέρνηση της Αθηνάς το 1967 μετά από στρατιωτικό πραξικόπημα προσπάθησε να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που είχε δημιουργήσει η έλλειψη εργατικών χεριών έτσι εφαρμόζοντας αυστηρό Έλενο αποδημίας άφηνε μόνο τις γυναικά σακί τους αγρότες να φύγουν από την χρέος

Έλληνεςμετανάστες στην Αυστραλία

Από την απογραφή πληθυσμού του 2004, στην Αυστραλία, απορρέουν τα εξής στοιχεία: Συνολικός αριθμός ατόμων που έχουν δηλώσει Έλληνες: 520.000 δηλαδή, το 2,7% του πληθυσμού της Χώρας.

Τα δύο μεγάλα αστικά κέντρα, Σύδνεϋ και Μελβούρνη , συγκεντρώνουν το μεγαλύτερο μέρος από αυτούς. Συγκεκριμένα , στο Σύδνεϋ διαμένουν γύρω στις 221.000 Έλληνες και στη Μελβούρνη περίπου 231.000. Όμως οι αριθμοί αυτοί είναι σχετικοί, κανένας δεν μπορεί να πει με απόλυτη ακρίβεια πόσοι ακριβώς είναι αφού σε αυτούς τους αριθμούς δεν συμπεριλαμβάνονται οι Ελληνοαυστραλοί δεύτερης και τρίτης γενιάς και σύμφωνα με την προφορική παράδοση.

Οι πρώτοι έλληνες που μετανάστευσαν στην Αυστραλία

Ο πρώτος Έλληνας που έφτασε στην Αυστραλία ήταν κάποιος Δαμιανός Γκίκας, το 1802. Οι επίσημες ιστορικές πηγές, όμως, αναφέρουν ότι οι πρώτοι έλληνες που έφτασαν εδώ ήταν 7 νεαροί Υδραίοι καπεταναίοι που καταδικάστηκαν από την Αγγλική Δικαιοσύνη για πειρατεία στη Μάλτα κι από εκεί στάλθηκαν υπόδικοι στην Αυστραλία το 1829, οι 5 επαναπατρίστηκαν, όμως, το 1836. Ο πρώτος ελεύθερος Έλληνας που φτάνει στην Αυστραλία, συγκεκριμένα στο Σύδνεϋ, το 1838, είναι κάποιος ονομαζόμενος Τζων Πήτερς, ενώ η πρώτη Ελληνίδα Αικατερίνη Πλέσσα που έφτασε στην Αυστραλία το 1853.

Φυσικά δεν έλειψαν και οι έλληνες χρυσοθήρες την εποχή που η «χρυσομανία» είχε κυριεύσει την Αυστραλία. Αυτό εξάλλου αναφέρεται και στη Έκθεση Χρυσοθήρων του 1859, ότι ανάμεσα στους χρυσοθήρες της εποχής, βρισκόταν και αρκετοί έλληνες.

Η μαζική αλυσιδωτή μετανάστευση, όμως, έλαβε χώρα τον 20ό αιώνα και συγκεκριμένα στις δεκαετίες του '50 και '60, όπου χιλιάδες νέοι και νέες κατέφθασαν συνεχώς στην Αυστραλία, είτε κατόπιν πρόσκλησης συγγενών, είτε μέσω της ΔΕΜΕ (Διακυβερνητικής Επιτροπής Μετανάστευσης εξ Ευρώπης). Βέβαια, επιβάλλεται να γίνει μνεία και στις εκατοντάδες κοριτσιών, τις νύφες των караβιών, όπως ονομάστηκαν, που ήρθαν στην Αυστραλία για να παντρευτούν στην πλειονότητα τους ανθρώπους που τους ήταν παντελώς άγνωστοι και είχαν γνωρίσει μόνο από μια φωτογραφία!

Τα προβλήματα και οι λύσεις

Με την άφιξη των μεταναστών στην καινούρια χώρα, δημιουργούνται πολλά προβλήματα, δηλαδή μέχρι να φτάσει στη καινούρια χώρα ο μετανάστης έχει ήδη κάποια ψυχολογική πάθηση. Είναι ο χωρισμός από αγαπημένους και τον τόπο που έζησε μέχρι τότε, ενοχές για αυτούς που αφήνει πίσω, συνήθως γονείς, ο φόβος και η αβεβαιότητα για το άγνωστο, η ανασφάλεια για το τι μέλλει γενέσθαι, ακόμα, οι δίκες του προσδοκίες, αλλά και οι προσδοκίες των άλλων, για να πλουτίσει γρήγορα και να επιτρέψει στην πατρίδα. Προκύπτουν άμεσες ανάγκες, οι κυριότερες από τις οποίες είναι για δουλειά, στέγη. Πολλοί από τους πρώτους

έλληνες που έφτασαν στην Αυστραλία πήγαν σε διάφορους καταυλισμούς, πιο γνωστός αυτός της Bonegilla. Ακόμα, για την Bonegilla θα πρέπει να αναφερθεί ότι ήταν το μεγαλύτερο και μακροβιότερος Καταυλισμός Μεταναστών ή Κέντρο Υποδοχής Μεταναστών, όπως είχε ονομαστεί.

Εκτός όλων των άλλων προβλημάτων προσαρμογής στον ξένο τόπο, οι μετανάστες είχαν να αντιμετωπίσουν και τη μάστιγα του ρατσισμού. Τη ξеноφοβία, τη καταφρόνια, που πολλές φορές απέρρεαν από υπεροψία ή φόβο. Τις διακρίσεις στο χώρο εργασίας, μα και έξω στη κοινωνία.

Πολλά από τα παιδιά των μεταναστών βίωσαν ρατσισμό και διακρίσεις στα σχολεία που φοιτούσαν. Πλείστες όσες φορές αυτός ο ρατσισμός που τον γεύτηκαν κατά κόρον τις πρώτες δεκαετίες οι μετανάστες της Αυστραλίας οδηγούσε σε βίαια επεισόδια και στον κατατρεγμό των νεοφερμένων. Σίγουρα οι περισσότεροι από τους πρώτους μετανάστες είχαν την <<ευκαιρία>> να γευτούν επανειλημμένως τις εις βάρος του διακρίσεις που απέρρεαν από ρατσισμό, καθώς και να ακούσουν να τους αποκαλούν ταπεινωτικά <<wags>>

Τα πράγματα άρχισαν να καλυτερεύουν κάπως ως προς το ρατσισμό, το 1975, όταν ο τότε πρωθυπουργός Αυστραλίας Gough Whitlam ψήφισε το Νόμο Κατά του Ρατσισμού.

Σήμερα πολλοί από τους παλιούς μετανάστες, συμπεριφέρονται ρατσιστικά στις νέες ομάδες μεταναστών, χωρίς βεβαία να το παραδέχονται, ξεχνώντας ότι έτσι συμπεριφέρονταν στην πλειονότητα τους οι αυστραλοί και στους ίσιους όταν πρωτοήρθαν εδώ. Ασφαλώς και στην Αυστραλία το πρόβλημα των λαθρομεταναστών και προσφύγων που ζητούν άσυλο, είναι τεράστιο. Πολύ συχνά ακούμε στις ειδήσεις για τα σαπιοκάραβα που μεταφέρουν δυστυχισμένους ανθρώπους, άνδρες, γυναίκες και παιδιά, που στην απόγνωση τους και γνωρίζοντας ότι οι πιθανότητες να βγουν ζωντανοί στην Αυστραλία είναι πολύ μικρές, μπαίνουν στους θαλασσοπνίχτες.

Η εργασία στην Αυστραλία και τα οφέλη της μετανάστευσης
Η μετανάστευση έχει επιπτώσεις τόσο στη χώρα υποδοχής, όσο και στη χώρα αποστολής. Είναι ηλίου φαεινότερο ότι η Αυστραλία ωφελήθηκε οικονομικά τα μέγιστα από τη μετανάστευση, αφού ξαφνικά πλήθυναν τα φτηνά εργατικά χέρια

και αυξήθηκε η παράγωγη τόσο στο βιομηχανικό όσο και τον εμπορικό τομέα. Οι μετανάστες ήταν εκείνοι που έκαναν τις πιο βαριές και ανθυγιεινές δουλειές, λόγω έλλειψης προσόντων και γνώσης της γλώσσας αφού τέτοιους ανειδίκευτους εργάτες ζητούσε κυρίως η χώρα. Όμως, δεν ήταν μόνο η βιομηχανία και το εμπόριο που ωφελήθηκε.. Ας μην ξεχνάμε πως η Αυστραλία για πάνω από 100χρονια, μετά την εισβολή των λευκών που ήρθαν να εκπολιτίσουν τους ντόπιους, έζησε απομονωμένη από τον υπόλοιπο κόσμο. Ας θυμηθούμε επίσης, ποιοι και τι ήταν αυτοί οι πρώτοι λευκοί. Με τη μετανάστευση επηρεαστήκαν τόσο η δομική συγκρότηση της Αυστραλίας, όσο και η νοοτροπία και κοινωνικές δομές, διότι κάθε άτομο και ομάδα μεταναστών μετέφερε ήθη και έθιμα, απόψεις για κοινωνικά θέματα, όπως θρησκεία, παιδεία , ηθική. Ας μην παραβλέπεται και η επιρροή των μεταναστών στις γαστρονομικές συνήθειες των αυστραλών. Τώρα πια, το να βρωμοκοπάει κάποιος από σκορδοκρέμμυδα, είναι πολύ trendy.

Επιπτώσεις στην Ελλάδα

Επιπτώσεις, όμως , έχει η μετανάστευση και στη χώρα αποστολής, την Ελλάδα, στη δική μας περίπτωση, αφού μιλάμε για τις δικές μας χώρες. Μειώθηκε η ανεργία και ενισχύθηκε η οικονομία με εμβάσματα των μεταναστών, αυτή είναι θετική επίπτωση, μολοταύτα, η αναχώρηση των νέων γιατί στην πλειονότητα τους οι νέοι ήταν αυτοί που έφυγαν αποδυνάμωσε το εργατικό δυναμικό της Ελλάδας και συντέλεσε στη μείωση του ποσοστό γεννήσεων και γάμων , με αποτέλεσμα να ερημώσουν πολλές περιοχές και να αυξηθεί το ποσοστό γήρανσης της χώρας.

Η ελληνική ορθόδοξη κοινότητα της Μελβούρνης και Βικτώριας (ΕΟΚΜΒ), ζήτησε ακρόαση από τον υπουργό μετανάστευσης της Αυστραλίας, κ. ΚριςΜπόουεν , με σκοπό την εύρεση λύσεων για να απορροφηθεί προς την Αυστραλία κύμα ελλήνων μεταναστών που επιθυμούν να εγκαταλείψουν τη χώρα μας λόγω της οικονομικής κρίσης .

Έλληνες μετανάστες του σήμερα

Αντιμέτωποι με την αυστηρότητα του μεταναστευτικού νόμου της Αυστραλίας έχουν βρεθεί το τελευταίο διάστημα δεκάδες Έλληνες πολίτες

ταξίδεψαν στη χώρα με τουριστική βίζα και θέλησαν να παραμείνουν αναζητώντας εργασία. Σύμφωνα με πληροφορίες που δημοσιεύει η ομογενειακή εφημερίδα Νέος Κόσμος, δεκάδες Έλληνες έχουν συλληφθεί από τις αρχές της Αυστραλίας και έχουν οδηγηθεί σε προσωρινά κέντρα κράτησης πριν υποχρεωθούν να επιστρέψουν με την πρώτη διαθέσιμη πτήση πίσω στην Ελλάδα. Όπως είναι γνωστό, τον τελευταίο καιρό έχει αυξηθεί σημαντικά ο αριθμός των Ελλήνων που επισκέπτονται την Αυστραλία είτε ως τουρίστες, είτε ως μετανάστες. Η Αυστραλία εφαρμόζει μια ιδιαίτερα αυστηρή μεταναστευτική πολιτική. Το ίδιο αυστηρή είναι και με όσους δηλώνουν ότι έρχονται στην χώρα για τουρισμό. Όχι μόνο πρέπει να έχουν αεροπορικό εισιτήριο με επιστροφή, αλλά και να δείχνουν ότι έχουν αρκετά χρήματα για να ζήσουν για όσο διάστημα τους χορηγείται η τουριστική βίζα. Έτσι όσοι δηλώνουν ότι έρχονται για τουρισμό στην Αυστραλία, αλλά, κατά την κρίση των ελεγκτών διαβατηρίων στα αεροδρόμια της χώρας, «δεν πείθουν» για τις προθέσεις τους (δεν έχουν χρήματα, διεύθυνση διαμονής ή δηλώνουν ότι θα ψάξουν για εργασία κ.λπ.) στέλνονται αμέσως πίσω στην χώρα από όπου προέρχονται με την πρώτη διαθέσιμη πτήση. Και αν δεν υπάρχει πτήση οδηγούνται προσωρινά στα κέντρα κράτησης, όπου οδηγούνται και οι λαθρομετανάστες. «Θύματα» αυτής της τακτικής έχουν πέσει τελευταία και αρκετοί Έλληνες που έκαναν σημαντικά έξοδα χωρίς να μπορέσουν να δουν την Αυστραλία. Κάποιοι, μάλιστα, οδηγήθηκαν και σε κέντρα κράτησης μεταναστών. Εκτιμάται ότι μόνο στη Μελβούρνη οδηγήθηκαν τον τελευταίο καιρό τουλάχιστον 20 Έλληνες σε τέτοια κέντρα (DetentionCentres). Σε κέντρα κράτησης έμειναν δεκάδες Έλληνες που θέλησαν να επισκεφτούν την Αυστραλία, καθώς οι αρχές δεν πείστηκαν για τον τουριστικό σκοπό του ταξιδιού τους και με την πρώτη ελεύθερη πτήση στάλθηκαν πίσω στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τις πληροφορίες μόνο στη Μελβούρνη οδηγήθηκαν τον τελευταίο καιρό τουλάχιστον 20 Έλληνες σε κέντρα κράτησης.

Νέο μεταναστευτικό κύμα Ελλήνων στην Αυστραλία

Μικρή αύξηση παρουσίασε ο αριθμός των Ελλήνων μεταναστών που δέχθηκε πέρσι η Αυστραλία αλλά σε καμιά περίπτωση δεν «πλημμύρισε» από Έλληνες, όπως υποστηρίζουν πολλά μέσα ενημέρωσης.

Μόλις σήμερα η μεγαλύτερη αυστραλιανή εφημερίδα TheSundayHeraldSunσε ρεπορτάζ της αναφέρει ότι η Μελβούρνη θα δεχθεί «νέο κύμα Ελλήνων μεταναστών».

Λόγω της κρίσης στην Ελλάδα, στη Μελβούρνη -όπου κατά την εφημερίδα ζουν 300.000 ομογενείς- το ποσοστό των Ελλήνων που θα μεταναστεύσουν από την Ελλάδα θα παρουσιάσει αύξηση 65%.Οι πραγματικοί αριθμοί κυμαίνονται σε χαμηλά επίπεδα. Τα επίσημα στοιχεία που έδωσε στο ΑΜΠΕ το υπουργείο Μετανάστευσης, δείχνουν ότι:

Το 2010 μετανάστευσαν στην Αυστραλία 792 Έλληνες από τους οποίους οι 14 ήρθαν ως εξειδικευμένοι, οι 119 στο πλαίσιο του προγράμματος επανασύνδεσης οικογενειών, οι 457 με προσωρινή επιχειρηματική βίζα και οι 102 ως φοιτητές. Το 2011 ήρθαν 870, από τους οποίους οι 18 εξειδικευμένοι, 134 στο πλαίσιο του προγράμματος επανασύνδεσης οικογενειών, 255 φοιτητές και 463 με προσωρινή επιχειρηματική βίζα.

Από τα ίδια στοιχεία προκύπτει ότι πέρσι μειώθηκαν οι αφίξεις τουριστών από την Ελλάδα προς την Αυστραλία. Συγκεκριμένα το 2010 ήταν 6655 και πέρσι 5221. Επίσης, σύμφωνα με εκτιμήσεις, αν και δεν υπάρχουν επίσημα στοιχεία, ομογενείς, κάτοχοι αυστραλιανού διαβατηρίου, που είχαν εγκατασταθεί μόνιμα στην Ελλάδα επιστρέφουν στην Αυστραλία. Υπενθυμίζεται πως σύμφωνα με την ισχύουσα μεταναστευτική νομοθεσία της Αυστραλίας, μπορεί κάποιος να ταξιδέψει στη χώρα για διακοπές, σπουδές ή για εργασία.

Ειδικότερα, το επαγγελματικό μεταναστευτικό πρόγραμμα βασίζεται στις κατά καιρούς ανάγκες της αυστραλιανής οικονομίας.

Εξασφάλιση την βίζας

Για να εξασφαλίσει κάποιος τη βίζα ως εξειδικευμένος εργαζόμενος, θα πρέπει το επάγγελμά του να συμπεριλαμβάνεται στον ειδικό κατάλογο σχεδόν 200 επαγγελμάτων υψηλής ζήτησης στην Αυστραλία ή να του κάνει πρόσκληση Αυστραλός εργοδότης.

Η τουριστική βίζα εκδίδεται για χρονικό διάστημα τριών μηνών από ταξιδιωτικά γραφεία και αεροπορικές εταιρείες κατά την έκδοση του εισιτηρίου με το σύστημα ηλεκτρονικής άδειας ταξιδιού (ETA), καθώς και από την ιστοσελίδα www.eta.immi.gov.au.

Κατά την παραμονή στην Αυστραλία μπορεί να ζητηθεί παράταση της άδειας, για επιπλέον μήνες, με ειδική αίτηση στο υπουργείο Μετανάστευσης και συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Για τους ταξιδιώτες που παίρνουν τη βίζα με το σύστημα ETA δεν χρειάζεται να συμπληρώσουν αίτηση για τουριστική βίζα. Όσοι επισκέπτονται την Αυστραλία με τουριστική βίζα δεν έχουν το δικαίωμα να εργασθούν.

ΑΜΕΡΙΚΗ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ ΚΥΜΑ

Από τον 15^ο-18^ο αιώνα, κατά τους αλληπάλληλους πολέμους των τούρκων με τους Βενετούς πολλοί από τους κατοίκους φεύγουν προς φραγκοκρατούμενες περιοχές και από κει προς Ιταλία και Βενετία.

Κατά τα τέλη του 18^{ου} και αρχές του 19^{ου}, οι δρόμοι της μετανάστευσης οδηγούν στη βόρεια Βαλκανική, τη νότια Ρωσία και κεντρική Ευρώπη, ενώ κατά τη διάρκεια της Επανάστασης πολλοί έλληνες στέφονται στα αστικά κέντρα της Ευρώπης αλλά και της Αμερικής.

ΑΙΤΙΕΣ

- Οι λόγοι της μετανάστευσης πρέπει να αναζητηθούν στην κακή οικονομική κατάσταση του νεοσύστατου Ελληνικού Βασιλείου που ταλάνιζε κυρίως τον αγροτικό πληθυσμό της χώρας.
- Στην ανεξέλεγκτη τοκογλυφία στην ύπαιθρο.
- Στις συχνές επιστρατεύσεις.
- Στις φεουδαρχικές δομές της αγροτικής ιδιοκτησίας με την ύπαρξη τσιφλικιών .

Και στο φαινόμενο της ληστείας που συνέχιζε να ρημάζει την ύπαιθρο.

Η τοκογλυφία τότε τους οργίαζε. (Η τοκογλυφία οργίαζε. Ο τόκος, ήταν 20-30%

σε χρήμα, αλλά οι δανειστές έπαιρναν από τους οφειλέτες τους, γάλα, βούτυρο και άλλα προϊόντα, ανεβάζονταν τον τόκο σε 70 ή και 80%. Οι μετανάστες δεν προερχόντουσαν όλοι από τα πιο φτωχά τμήματα του αγροτικού πληθυσμού. Το ταξίδι απαιτούσε αρκετά χρήματα και οι πράκτορες ή οι τοκογλύφοι που θα δάνειζαν τον απαραίτητο για τα ναύλα ποσό, ζητούσαν εξασφάλιση και για τους τελείως φτωχούς και ακλήρους υπήρχε ο τρόπος, τους δέσμευαν με συμβόλαια εργασίας και έτσι ξεχρέωσαν τα ναύλα τους. Οι ενέργειες αυτές ήταν παράνομες και καταδιώκονταν από τον Αμερικανικό Νόμο. Ακόμα και παιδιά 8-12 χρονών στρατολογούσαν για τα στιλβωτήρια που διατηρούσαν κυρίως Έλληνες στις μεγάλες πόλεις των Η.Π.Α.

Παρά ταύτα η μετανάστευση είχε και τα καλά της. Σε δύσκολους καιρούς λειτούργησε σαν βαλβίδα ασφάλειας διοχετεύοντας το άνεργο ή υποαπασχολούμενο εργατικό δυναμικό σε χώρες που μπορούσαν να το αξιοποιήσουν. Τα εμβάσματα των εκπατρισθέντων προς τους συγγενείς, ήρθαν κάποια στιγμή ν' αποτελέσουν σημαντική πηγή εσόδων του κράτους.

Ο ΔΡΟΜΟΣ

Ο δρόμος για Αμερική είναι μακρύς. Το ταξίδι κράταγε γύρω στις τρεις εβδομάδες και οι συνθήκες απείχαν πολύ από το να είναι ανθρώπινες. Οι μετανάστες θεωρούνταν φορτίο και πρακτικά στοιβάζονταν όπως και τα σακιά, 1200 μέχρι 1300 ανά δρομολόγιο.

Οι συνθήκες υγιεινής παραβιάζονταν, καρφωτά, όπως η υποχρεωτική καθημερινή ιατρική επιθεώρηση του πλήθους, το αποδεκτό φαγητό και η καθαριότητα στους χώρους παραμονής. Αντ' αυτών, γινόταν μια μόνο ιατρική επιθεώρηση προτού το πλοίο πιάσει λιμάνι. Το φαγητό ήταν τις πιο πολλές φορές σκουληκιασμένο και οι εμετοί και διάρροιες ήταν σύνηθες φαινόμενο.

Οι μετανάστες, σ' όλο το ταξίδι παρέμεναν είτε στους κοιτώνες είτε στο κατάστρωμα. Στους κοιτώνες, ήταν κυριολεκτικά «πακεταρισμένοι» σε σειρές από σιδερένια ή ξύλινα διώροφα κρεβάτια.

Δεν υπήρχαν καρέκλες ή скаμνιά, ούτε τραπέζι. Οι αποσκευές, τα ρούχα, τα σκευή του φαγητού και όλα τα υπάρχοντα του έπρεπε να βολευτούν κατά κάποιο τρόπο ανάμεσα στα στενά κρεβάτια.

Ο διαχωρισμός των γυναικών επιβατών ήταν αδύνατος, συνήθως δεν παρενοχλούνταν από τους άνδρες συνεπιβάτες τους, όσο από τους άνδρες του πληρώματος που συχνοπερνούσαν από τα γυναικεία διαμερίσματα. Ι ιδιαίτερα υπόφεραν οι ασυνόδευτες γυναίκες της τρίτης θέσεως.

Για να πάνε στα λουτρά, έπρεπε να περάσουν από ανοιχτά ανεμόδαρτα καταστρώματα. Τα ντους ήταν κοινά για άνδρες και γυναίκες και περιείχαν θαλασσινό νερό.

Η ΑΦΙΞΗ

Δεν είναι δύσκολο να φανταστούμε και να νοιώσουμε την πλημμυρά των πιο δυνατών και αντιφατικών συναισθημάτων που περιφέρονταν στην ατμόσφαιρα μετά την αποβίβαση. Ανακούφιση αλλά και αγωνία για το αν θα τα κατάφερναν να πάρουν τη περιβόητη μπλε κάρτα από τους ελεγκτές γιατρούς. Δεν ήταν λίγοι που απορρίπτονταν και στέλνονταν με το ίδιο καράβι πάλι πίσω, για όσους τα κατάφερναν οριστικά, άρχιζε ο Γολγοθάς για την ανεύρεση συγγενών, φίλων ή κοντοχωριανών που μπορούσαν να προσφέρουν ένα χέρι.

ΟΙ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ

Η πρώτη μεγάλη ομάδα Ελλήνων που έφτασε στις δυτικές πολιτείες χρησιμοποιήθηκε σαν απεργοσπαστικός μηχανισμός. Κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο υπήρχαν τουλάχιστον 50.000 Έλληνες εργάτες στα ορυχεία και στις σιδηροδρομικές γραμμές ενώ οι εργάτες σιδηρόδρομων είχαν συγκεντρωθεί κυρίως στην Καλιφόρνια. Με τον καιρό, αρκετοί Έλληνες εγκατέλειψαν τα ορυχεία και τους σιδηρόδρομους για να γίνουν μικροεπαγγελματίες.

Ένας

άλλος σημαντικός τόπος προορισμού για τους Έλληνες μετανάστες ήταν οι βιομηχανικές πόλεις της νέας Αγγλίας, όπου πήγαιναν για να εργαστούν στις βιομηχανίες υφασμάτων και παπουτσιών. Υπήρξε συγκέντρωση Ελλήνων και στη Βοστώνη. Η ζωή των Ελλήνων στις βιομηχανικές αυτές πόλεις ήταν στερημένη. Μιας και σκοπός τους ήταν να εξοικονομήσουν όσο το δυνατόν περισσότερα χρήματα για να τα στέλνουν πίσω στην Ελλάδα. Ήταν συνηθισμένο φαινόμενο για έξι άτομα να νοικιάζουν ένα διαμέρισμα και να μοιράζονται τα εφόδια, χωρίς σωστή διατροφή ή στοιχειώδης κανόνες υγιεινής. Τα πράγματα γίνονταν

χειρότερα, λόγω της δεδομένης εχθρικής υποδοχής που επιφύλασσαν στους Έλληνες μετανάστες, οι μετανάστες άλλων εθνικοτήτων ή και οι ίδιοι οι Αμερικάνοι εργάτες.

Ο τρίτος σημαντικός τόπος προορισμού Ελλήνων μεταναστών ήταν οι μεγάλες πόλεις του Βορρά.

Πως φέρονταν οι έλληνες μετανάστες:

Πολλοί «αγανακτισμένοι» με την υπερσυσσώρευση παράτυπων μεταναστών, αδικαιολόγητα προβαίνουν σε γενικούς χαρακτηρισμούς, όπως «σκαταλβανοί» και «βρωμοπακιστανοί». Γενικεύουν, με αφορμή τις παράνομες συμπεριφορές ορισμένων μελών μιας εθνικότητας, προς όλα τα μέλη της εθνικότητας αυτής. Λένε, εμείς οι Έλληνες δεν σφάζαμε όταν πηγαίναμε ήξω! Στα ντοκουμέντα που αφορούν τις περιόδους όπου σημειώθηκαν τα κύρια μεταναστευτικά κύματα Ελλήνων προς το εξωτερικό (κυρίως Η.Π.Α), δεν δείχνουν ακριβώς αυτό. Η πρώτη αναφορά για Έλληνες που ευχών «μπλεξίματα» με τον Νόμο ήταν το 1890 όταν 3 ομοεθνείς που συνελήφθησαν με παραχαραγμένα νομίσματα. Η τελευταία «διάσημη» περίπτωση είναι εκείνη της ελληνικής «Συμμορίας» που δραστηριοποιήθηκε στη Φιλαδέλφεια των ΗΠΑ από το '60 μέχρι τη δεκαετία του '90, όπου πρωταγωνίστησαν σε υποθέσεις με ναρκωτικά, τοκογλυφία, τζόγο αλλά και άλλες μορφές οργανωμένου εγκλήματος.

Το 1929 ο Πρόεδρος των ΗΠΑ, διέταξε μια εκτενή έρευνα της εγκληματικότητας στις ΗΠΑ. Η Επιτροπή Wickersham, συνέταξε μια τεράστιων διαστάσεων Έκθεση της οποίας ο 10^{ος} τόμος αγορά τη μετανάστευση & το έγκλημα.

Στην έκθεση αυτή, αναφέρεται ότι «...σε 20 από τις 30 πόλεις οι Έλληνες είχαν δείκτη εγκληματικότητας μεγαλύτερο από των ντόπιων. Το ίδιο ισχύει για τους Ιταλούς και τους Πολωνούς για τις 13 από τις 30 υπό εξέταση πόλεις...»

Ο Henry Pratt Fairchild, το 1911, στο έργο του «Ελληνική Μετανάστευση στις Ηνωμένες Πολιτείες» αναφέρει «Μια μάλλον διασκεδαστική επίπτωση της μετανάστευσης, ευεργετική τουλάχιστον για την Ελλάδα, μου επισημάνθηκε από τον κ. Νάθαν. Σε ένα πρόσφατο ταξίδι του στη Σπάρτη, είχε μια συνομιλία με τον επικεφαλής της χωροφυλακής της περιοχής, και ο αξιωματικός παρατήρησε ότι

επειδή η μετανάστευση είναι τόσο μαζική, η Σπάρτη έχει αλλάξει , από τόπος πολύ ταραχώδης που ήταν στο παρελθόν, σε ένα από τα πιο ήσυχια μέρη που μπορεί κανείς να φανταστεί. Στην πραγματικότητα, είπε, όχι μόνο η δική του περιφέρεια αλλά όλη εν γένει η Ελλάδα μοιάζει να έχει απαλλαγεί από τους πιο ακόλαστους εγκληματίες της>>

Τα πρώτα <<καραβάνια>> μεταναστών που έπιασαν τη στεριά των ΗΠΑ αποτελούνταν από άνδρες (κατά 95%), ανύπαρκτης μόρφωσης και ηλικίας από 15 έως 35. Αναγκάστηκαν να ζουν σε αγελαία κατάσταση όντος καταλυμάτων σε ομάδες των 20 ατόμων ανά δωμάτιο. Το γεγονός αυτό προκαλούσε καταπιέσεις οι οποίες <<εξωτερικεύοντουσαν>> σε <<λευκές>> κοπελιές και κατά συνεχεία διοχετεύονταν αρνητικές αντιλήψεις για τους μετανάστες με καταγωγή απ' τα χωρά μας.

Σε όλο το φάσμα των αναλύσεων , εκθέσεων, ερευνητικών και συγγραφικών πονημάτων, αποτελεί κοινό τόπο η πραγματικότητα ότι οι Έλληνες εμπλέκονταν σε κλήματα του δρόμου και όχι στο οργανωμένο έγκλημα, στο οποίο οι Έλληνες ενεπλήχθησαν μεταγενέστερα με αξιώσεις.

Οι Έλληνες είχαν καλό <<πλασάρισμα>> στα στατιστικά των εγκληματιών.

Για τα στατιστικά στοιχεία που αναπαρίστανται σε ένα σωρό πινάκες υπάρχουν και κοινωνικά ζητήματα που υπεισέρχονται και τα επιβαρύνουν πολλές φορές άδικα.

Για παράδειγμα, αν δείτε έναν Πακιστανό και έναν Έλληνα να πλακώνονται στον δρόμο ποιον θα συνδράμει η ΕΛ.ΑΣ.; Μάλλον τον Έλληνα. Έτσι, ο Πακιστανός θα κρατηθεί, θα κατηγορηθεί για πλημμέλημα ή για ό, τι άλλο και έτσι κτίσαμε ένα επιπλέον στατιστικό. Με αυτού του είδους την προκατάληψη <<φουσκώνονται>> και τα στατιστικά που αφορούν τους Έλληνες ως μετανάστες αυτή την φορά.

Μέρος Β:Πως φέρονταν οι ντόπιοι Έλληνες μετανάστες;

Διάχυτη στη συντηρητική κοινωνία των ΗΠΑ ήταν η άποψη οι Έλληνες είναι ανάξιοι των προγόνων τους. Φτωχοί συγγενείς της δοξασμένης κληρονομιάς, άξεστοι και αδύναμοι να σηκώσουν το βάρος του κλέους του αρχαίου πολιτισμού.

Αν πάρουμε τα πράγματα απ' την αρχή θα δούμε ότι οι άνθρωποι που πήραν τον δρόμο της ξενιτιάς αφήναν πίσω μια πατρίδα που η γη της είχε «ζήσει» την εξευτελιστική ήττα από τους Τούρκους, τον Εθνικό Διχασμό, τους δυο Βαλκανικούς Πολέμους τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, Την αποτυχία της εκστρατείας, κατάληψης της Άγκυρας και δυο Χρεοκοπίες.

Την πεινά της περιόδου και την ανάγκη για εργασία εκμεταλλευτήκαν οι «ευαγγελιστές» της γης της Επαγγελίας. Άνθρωπο περιέγραψαν με λαμπρούς και γεμάτους μέλι χαρακτηρισμούς στις ΗΠΑ και τον Καναδά. Αν δεν είχαν παρουσία, τότε υπέγραφαν «σύμβαση εκμετάλλευσης» γινόμενοι πια δούλοι υπό ενοικίαση ή πώληση.

Άδεια εργασίας στις ΗΠΑ

- Για να δουλέψετε στην Αμερική χρειάζεστε την απαραίτητη visa.
- Άδειες παρέχονται είτε από την Αμερικάνικη Πρεσβεία είτε από διάφορες εξειδικευμένες εταιρείες που αναλαμβάνουν όλη την διαδικασία για να σας εκδώσουν την Πράσινη Κάρτα
- Διαμονή και εργασία στην Αμερική χωρίς την Πράσινη Κάρτα είναι παράνομο και θεωρήστε "Παράνομος Μετανάστης"
- Πράσινη Κάρτα μπορείτε να κερδίσετε και με κλήρωση. 50,000 τέτοιες άδειες δίνονται κάθε χρόνο.

Κλήρωση Πράσινης Κάρτας

Εάν δεν είστε Αμερικανός πολίτης, πρέπει να λάβετε μέρος στο πρόγραμμα και να εκμεταλλευτείτε την ευκαιρία που σας δίνεται με το συγκεκριμένο πρόγραμμα της αμερικάνικης κυβέρνησης, το οποίο βασίζεται σε σχετικό νόμο που ψηφίστηκε από το Κογκρέσο. Μέσω της ετήσιας κλήρωσης 50.000 άνθρωποι μαζί με τις οικογένειές τους θα μπορέσουν να ζήσουν και να εργαστούν στις Η.Π.Α.

Η συμμετοχή στην κλήρωση είναι δωρεάν. Δεν πληρώνετε για να συμμετάσχετε στην ετήσια κλήρωση πράσινης κάρτας. Οργανισμοί όπως ο USAFIS μπορούν να σας βοηθήσουν να συμμετάσχετε στην κλήρωση. Η συμμετοχή στην κλήρωση είναι δωρεάν. Δεν πληρώνετε για να συμμετάσχετε στην ετήσια κλήρωση

πράσινης κάρτας. Ο οργανισμός USAFIS φροντίζει να μην παρουσιαστούν προβλήματα όσον αφορά τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρείται για να λάβετε μέρος στην κλήρωση.